

Baranów (w Galicyi, obw. Tarnowski). Biblioteka hrabiów Krasickich, dziedziców tego miejsca, zawierała kilka tysięcy tomów; w tej liczbie wiele bardzo rzadkich dzieł polskich, nadto niektóre rękopisma. Przed r. 1850 zniszczona pożarem.

Baszarówka (gub. Wołyńska, pow. Krzemieniecki). Biblioteka polska, zebrana staraniem Samuela Nowoszyckiego zm. około 1800 r., zawierała 1800 tomów najrzadszych dzieł polskich, lub Polski dotyczących się. Po śmierci właściciela zbiór ten sprzedany został częściowo.

Bejsce (gub. Kadomska, pow. Szkalimierski). Biblioteka Bade-nich, dziedziców tego miejsca. Archiwum tutejsze, darowane przez księcia Stanisława Poniatowskiego, zawierała nieocenione skarby do historii polskiej, zwłaszcza z czasów króla Stanisława Augusta (ob. Koźmiana: Pamiętnik. T. 11, str. 276—280).

Belmont (gub. Kowieńska, pow. Nowo-Aleksandrowski). Biblioteka hrabiów Platerów, dziedziców tego miejsca, zebrana po większej części staraniem hr. Ignacego Platera, zmarłego w r. 1854, zawiera więcej 4000 tomów, w tej liczbie blisko połowy polskich. Jest tu także znaczne archiwum po hrabiach Mamozzich, b. dziedziców Belmontu.

Bełz (w Galicyi, w obw. Żółkiewskim). 1) Biblioteka i zbiór numizmatów X. Kraińskiego, tutejszego proboszcza i dziekana. Odziedziczył on ją po bracie swoim, profesorze gimnazjum Lwowskiego. Zawierała kilka tysięcy dzieł bardzo wielkiej wartości. Co się z nią stało po śmierci księdza Kraińskiego, nie wiadomo mi. X. Kraiński żył w pierwszej połowie XIX w. Biblioteka jego pomieszczona była w klasztorze poddominikańskim. 2) Biblioteka Szkoły wydziałowej.

Berdyczew (gub. Kijowska): 1) Biblioteka b. klasztoru XX. Karmelitów, dosyć liczna. 2) Biblioteka szambelana Szeina, żyjącego pod koniec XVIII i na początku XIX w. Była dosyć liczna i składała się z doborowych i szacownych dzieł; było tu prócz tego wiele ciekawych rękopismów i innych osobliwości. Zbiór ten ksiąg i gabinet fizyczny szacowano po śmierci Szeina na 50,000 złp.

Bereza (gub. Grodzieńska, pow. Prużański). Biblioteka klasztoru XX. Kartuzów. W r. 1810, kiedy ją zwiedzał J. U. Niemcewicz, zawierała niewielką liczbę dawnych klasycznych edycji; więcej ksiąg ascetycznych, tudzież wiele kazań i medytacji w rękopismach. Po kasacji klasztoru r. 1831 i resztki te poszły w rozsypkę.